

«Διακόνει μοι»*

(Λουκ. ιζ' 8)

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ πατέρες,
τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου
Ἐκκλησίας, εὐχόμεθα ὄλοφύχως, ἵνα Χάρις τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἵνα ἀγάπη τοῦ
Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἓν κοινωνία τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος νὰ εἶναι πάντοτε μαζί Σας!

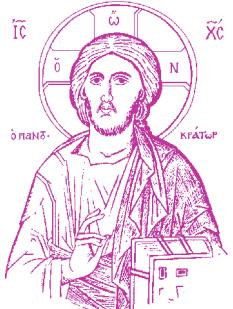
Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἐνιαυτοῦ τῆς χρονικής τοῦ Κυρίου, θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ σᾶς ὑπενθυμίσωμεν μίαν μεγάλην ἀλήθειαν τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας μας, ὥστε αὐτὴν νὰ εἶναι κατὰ τὸ
ἔτος τοῦτο θέμα ἐμβαθύνσεως καὶ μελέτης, θεωρίας καὶ πράξεως, πρὸς δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Παναγίου Θεοῦ ἡμῶν.

Ολοὶ οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἀποτελοῦμεν ἔνα σῶμα, τὸ
Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Εἴμεθα μέλη τοῦ εὐλογημένου Σώματος τοῦ
Θεανθρώπου: «Ὑμεῖς δέ ἐστε Σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους»
(Α΄ Κορινθ. ιβ' 27).

Ἐχομεν ἀξιωθῆ νὰ συναπαρτίζωμεν μίαν Ἁγίαν Οἰκογένειαν,
νὰ εἴμεθα τὸ «ἐκλεκτὸν γένος», τὸ «βασίλειον ἱεράτευμα», τὸ
«ἄγιον ἔθνος», ὁ «λαὸς εἰς περιποίησιν», ὁ «λαὸς τοῦ Θεοῦ» (Α΄
Πέτρ. β' 9), ἡνωμένοι ἀρρώκτως καὶ τρεφόμενοι κατὰ τρόπον
μοναδικὸν μὲ τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, προ-
κειμένου νὰ γίνωμεν «θείας κοινωνίης ψυσεως» (Β΄ Πέτρ. α' 4).

Ο Θεὸς εἶναι ὁ φιλόστοργος Πατὴρ τοῦ χαρισματικοῦ αὐτοῦ
Σώματος. Ο Θεάνθρωπος εἶναι τὸ κέντρον τῆς ἐνότητός μας, ἵνα
κεφαλὴ τοῦ Σώματος, ἵνα ἀείζωος ρίζα καὶ τὸ ἀμετάθετον θεμέλιόν
μας, ὅπου εἴμεθα «ἐρριζωμένοι» καὶ «ἐποικοδομούμενοι» (Κο-
λασ. β' 7). Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι ἵνα ψυχή, ἵνα ὅποια ζωοποιεῖ,
ἐμπνέει, κατευθύνει καὶ ὀργανώνει αὐτὸν τὸ Σῶμα, ὥστε νὰ ἀποτε-
λῶμεν ἀπαντες ἔνα ἀρμονικὸν σύνολον, ἔνα Ἅγιον Οἶκον, ὅπου
βασιλεύει ὁ Πατὴρ διὰ τοῦ Υἱοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι!

Οι πολλοὶ ἐν σῶμά ἔσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθεὶς ἀλλήλων
μέλη» (Ρωμ. ιβ' 5). Ποῖαι ὅμως εἶναι αἱ συνέπειαι αὐτῆς τῆς
βαθείας ἐκκλησιολογικῆς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας μας;

Καθὼς εἰς ἔνα σῶμα ὅλα τὰ μέλη δὲν ἐπιτελοῦν τὸ αὐτὸν ἔργον, ἀλλὰ κάθε μέλος ἐπιτελεῖ τὴν ἀνάλογον ὑπηρεσίαν του, τοιουτοτρόπως καὶ εἰς τὸ εὐλογημένον τοῦτο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ ἡμῖς τὰ μέλη ὄφείλομεν μὲ ταπεινὸν φρόνημα νὰ συνεργαζώμεθα καὶ νὰ συνυπηρετῶμεν ὅλοι μαζὶ τὸ ὅλον Σῶμα.

Τὸ κάθε μέλος, ἀναλόγως μὲ τὸ χάρισμα καὶ τὴν ἰκανότητα ποὺ τοῦ ἔχει δοθῆ ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἃς διακονῆ μὲ φόβον Θεοῦ καὶ αὐταπάρνησιν τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἔχον βαθεῖαν ἐπιγνωσιν, ὅτι εἶναι οἰκονόμος τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ: «ἔκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἔαυτοὺς αὐτὸς διακονοῦντες ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης Χάριτος Θεοῦ» (Α' Πέτρ. δ' 10).

Ο ἀγιασμός μας, ἢ θέωσίς μας, ἢ σωτηρία μας πραγματώνεται κοινωνικά, διότι δὲν εἴμεθα ἀπρόσωποι μονάδες - ἀτομικότητες: ἀγαπῶντες τὸν Σωτῆρα μας καὶ ἡνωμένοι μὲ Αὐτόν, ταυτοχρόνως ἀγαπῶμεν τὸν ἀδελφόν μας καὶ «αὐξανόμεθα» καὶ «οἰκοδομούμεθα» ὅλοι μαζὶ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι: «εἴτε πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη, εἴτε δοξάζεται ἐν μέλος συγχαίρει πάντα τὰ μέλη» (Α' Κορινθ. ιβ' 26).

Άρα γε, βιώνομεν αὐτὴν τὴν μεγάλην ἀλήθειαν τῆς Ἐκκλησίας μας; Μήπως αἱ ἀτομικαὶ καὶ οἰκογενειακαὶ μέριμναι μᾶς ἀπορροφοῦν τόσον πολύ, ὥστε νὰ λησμονῶμεν ὅτι εἴμεθα μέλη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας μὲ ὑψηλὰς ὑποχρεώσεις; Μήπως αὐτὴν ἡ ἐγωκεντρικὴ καὶ ἐνδοκόσμιος μέριμνα μᾶς ἐμποδίζει νὰ ἐνεργοποιῶμεν τὰ χαρίσματά μας πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος; Μήπως εἴμεθα κακοὶ οἰκονόμοι καὶ δὲν ὑποτασσόμεθα εἰς τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου μας: «διακόνει μοι» (Λουκ. ιζ' 8);

«Διακόνει μοι»: συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως καὶ ἰσοβίως. Μὴ ἀναμένωμεν ἀνάπαυσιν εἰς τὴν ζωὴν αὐτήν. Τὸ ἐν ἔτος διαδέχεται τὸ ἄλλον καὶ ἡ μία διακονία διαδέχεται τὴν ἄλλην. Εἴμεθα δούλοι Χριστοῦ καὶ ὄφείλομεν νὰ διαθέτωμεν ὅλον τὸν χρόνον μας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Του: ἡ προσευχή μας, ἡ ἀγάπη μας, τὰ ἔργα μας νὰ ἔχουν κέντρον τὸν Χριστόν μας, νὰ ἀποβλέπουν εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Σώματός Του, νὰ γίνωνται πρὸς δόξαν τοῦ Ὄνοματός Του.

Σύνθημά μας κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ προτροπὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες» (Ρωμ. ιβ' 11).

‘Ο δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἃς ἐπιδαψιλεύσῃ καὶ ἐφέτος πλουσίαν τὴν Χάριν Του εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην καὶ ἃς ὁδηγήσῃ πάντας τοὺς ἀνθρώπους εἰς θεογνωσίαν καὶ μετάνοιαν, πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἅγιων. Ἄμην!

‘Ο Μητροπολίτης
† ‘Ο Ωρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,
Πρόεδρος τῆς Ιερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

(*) Περιοδ. «**Άγιος Κυπριανός**», ἀριθ. 258/Ιανουάριος- Φεβρουάριος 1994, σελ. 193-194